

بررسی چگونگی بومی سازی دروس معماری در مقطع کارشناسی ارشد

مهدی حقایق^{۱*}، شبنم حقیق نژاد^۲،

۱- کارشناسی ارشد مهندسی معماری، Mhd.haghayegh@yahoo.com

۲- کارشناسی ارشد مهندسی معماری، Sh.haghaighnejad@yahoo.com

چکیده

اگرچه بعد از قرن ها نظریه پردازی، تعریف واحدی برای معماری وجود ندارد، اما در یک نگرش کلی می توان معماری را خلق فضایی مناسب جهت پاسخگویی به نیازهای کالبدی و معنوی انسان، با توجه به خصوصیات محیطی معرفی نمود. نفوذ پدیده ی جهانی شدن به کشور های در حال توسعه دغدغه های متعددی برای مسئولان امر پدید آورده است. چرا که ایجاد یک سبک معماری مشخص به نحوی که در راستای معماری روز و پاسخگوی نیازهای متغییر مصرف کنندگان باشد، نتوانسته ارتباط و تداوم خود را با معماری تاریخی کشور حفظ نماید و در صحنه ی جهانی تولید کننده ی معماری باشد.

تا کنون آموزش معماری با عمر حدود ۴۵ ساله خود نتوانسته است ارزش های پیشین این میراث گرانقدر را، که در سطح جهان شهرت داشته زنده کند. یکی از راهکارهای باز گرداندن هویت بومی به شهرها و روستاها تجدید نظر در نحوه ی آموزش معماران این مرز و بوم و تغییراتی در سیستم آموزشی می باشد. معماری بومی با مردم همزاد و با محیط همساز است. در آموزش معماری، سطح کارشناسی به تربیت معمارانی با کارایی عمومی حرفه ای اختصاص دارد. آموزش حرفه ی عمومی آنچنان کلی است، که نمیتوان آن را هدف دقیق و مفید برای آموزش معمارانی در جهت حفظ و تداوم الگوهای معماری بومی و سنتی دانست.

در این مقاله ابتدا به معرفی اجمالی معماری بومی و ابعاد گوناگون آن در ایران و مولفه های تاثیر گذار بر آن اشاره می شود. و در انتها به بیان نتایج و ارائه ی پیشنهادهایی در راستای استفاده از شیوه های آموزشی و ترویجی مناسب برای تداوم ارزش های معماری بومی در مقطع کارشناسی ارشد می پردازد. این پژوهش بنا به ماهیت، موضوع و اهدافی که برای آن پیش بینی شده است از نوع توصیفی - تحلیلی بوده و اطلاعات مورد نیاز نیز با مراجعه به منابع و اسناد کتابخانه ای، جمع آوری گردیده اند.

واژگان کلیدی: معماری، معماری بومی، آموزش معماری، کارشناسی ارشد